

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

ІНСТИТУТ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ І ПРАВА
Кафедра державного управління

**ТЕРМІНОЛОГІЯ ДОКУМЕНТОЗНАВСТВА
ТА СУМІЖНИХ ГАЛУЗЕЙ ЗНАНЬ**

*Збірка наукових праць
Випуск 7*

Київ 2013

УДК 001.4:930.22

ББК 73

Термінологія документознавства та суміжних галузей знань: зб. наук. пр. / Київський нац. ун-т культури і мистецтв ; ін-т державного управління і права. За заг. ред. В.В. Бездрабко. – К., 2013. – Вип. 7. – 200 с.
ISBN 978-966-529-284-5

Збірка наукових праць містить матеріали Сьомого міжнародного науково-теоретичного семінару «Термінологія документознавства та суміжних галузей знань» (Київ, 2013), організованого кафедрою державного управління інституту державного управління і права Київського національного університету культури і мистецтв. Статті та повідомлення присвячені загальній теорії термінознавства, проблемно-тематичним аспектам термінології документознавства, архівознавства та інших суміжних наукових галузей знань.

Для фахівців у сфері термінознавства, документознавства, наук документально-комунікаційного циклу.

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

М.М. Поплавський, доктор педагогічних наук, професор (голова)
С.Д. Безклубенко, доктор філософських наук, професор
В.В. Бездрабко, доктор історичних наук, професор (заступник голови)
О.Є. Гомотюк, доктор історичних наук, професор
Н.Б. Зинов'єва, доктор педагогічних наук, професор
С.Г. Кулешов, доктор історичних наук, професор
В.С. Шандра, доктор історичних наук, професор
Г.М. Швецова-Водка, доктор історичних наук, професор

Опубліковані матеріали відбивають точку зору авторів,
яка не завжди збігається з думкою Редакційної колегії.
За точність цитувань Редакційна колегія відповідальності не несе.

Рекомендовано до друку вченою радою
інституту державного управління і права
Київського національного університету культури і мистецтв
(протокол № 02 від 07 квітня 2013 р.)

ISBN 978-966-529-268-5

© Автори статей, 2013

ЗМІСТ

Термінологічні питання документознавства	5
<i>Михайло Гінзбург</i> Термінологічне забезпечення керування документацією в інтегрованій системі управління якістю, екологічного керування та управління безпекою праці	5
<i>Галина Гордієнко</i> Термінологічні аспекти теорії текстотворення службових управлінських документів	13
<i>Олена Дроздова</i> Стандартизація та уніфікація торговельної документації (на прикладі розгляду технічних умов)	22
<i>В'ячеслав Кудлай</i> Термінологія системи керування документаційними процесами в контексті стандартів ISO серії 30300	27
<i>Тарас Купрунець</i> Електронний інформаційний ресурс із позицій документознавства та архівної справи	30
<i>Світлана Литвинська</i> Перспективні напрями розвитку української документознавчої термінології	38
<i>Юрій Нестерович</i> Предпосылки формирования терминосистемы археологии, документоведения и интерференция понятий	43
<i>Евгений Плешкевич</i> Периодизация историографии российского делопроизводства в XVIII – первая треть XX столетия	55
<i>Siarhei Silkou</i> Accessibility and preservation of the retrospective documentary information in the archives of electronic documents and information resources in Belarus	65
<i>Оксана Тур</i> Поняття уніфікації термінології в документознавчій доктрині	71
Термінологія наук документально-комунікаційного циклу	75
<i>Леся Біловус</i> Інформаційний простір: термінологічні пошуки та реалії сьогодення	75
<i>Світлана Зозуля</i> Українське словникарство: лексикографічний досвід у Державній науково-педагогічній бібліотеці України імені В.О. Сухомлинського	81
<i>Дмитро Карпюк</i> Мережевий документ як об'єкт термінологічних пошуків	89
<i>Зоя Романуха</i> «Інформаційна робота бібліотеки» та «інформаційне обслуговування»: термінологічний підхід	95

Forming and becoming of informative space is considered, the question about definition of concept is reflected, and properties of informative space are outlined in the article. The special attention is spared to his structure, and also to subject of its informative sphere.

УДК 811.161.2'374.2:004

Світлана Зозуля

**УКРАЇНСЬКЕ СЛОВНИКАРСТВО:
ЛЕКСИКОГРАФІЧНИЙ ДОСВІД У ДЕРЖАВНІЙ
НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНІЙ БІБЛІОТЕЦІ УКРАЇНИ
ІМЕНІ В.О. СУХОМЛИНСЬКОГО**

Охарактеризовано загальні підходи до укладання термінологічних словників. Висвітлено концепцію та етапи створення словника «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології», підготовленого провідними фахівцями ДНПБ України ім. В.О. Сухомлинського. Визначено перспективи його використання у подальших дослідженнях і впровадження в практику роботи освітніх закладів України. Уточнено значення терміна «термінологічний словник».

Постановка проблеми в загальному вигляді. Формування сучасної Української термінології відбувалось упродовж тривалого часу. На сьогодні досліджено близько 100 терміносистем різних галузей знань, укладено різноманітні словники та енциклопедії, однак сфера інформаційних ресурсів суспільства як науковий напрям має небагатий досвід лексикографії¹.

Тому метою запропонованого дослідження є охарактеризувати особливості термінологічного словника «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології», виданого в Державній науково-педагогічній бібліотеці України імені В.О. Сухомлинського.

Мета визначила завдання:

- проаналізувати оригінальність словника, визначити його значущість для розвитку української лексикографії;
- окреслити перспективу використання аналізованого термінологічного словника в подальших дослідженнях і його впровадження в практику роботи освітніх закладів України.

Стан розробки питання. Для дослідження сучасного стану поняттєвого апарату інформаційної сфери суспільства актуальними є публікації, в яких висвітлюються теоретичні та практичні аспекти формування, становлення й розвитку термінології бібліотекознавства, документознавства, архівознавства та суміжних галузей знань. Це наукові праці відомих в Україні вчених, зокрема: В. Бездрабко, М. Комової, С. Кулешова, Н. Кушнарєнко, І. Матяш, Л. Симоненко, Г. Солоїденко, Н. Стрішенець, Г. Швецової-Водки та інших.

Яскравим свідченням зростання потреб у термінологічній продукції є видання нових словників, довідників, тезаурусів². Протягом останніх років

у вітчизняній термінологічній лексикографії функціонують спеціальні термінологічні словники: «Архівістика: термінологічний словник» (1998), «Короткий термінологічний словник із бібліографознавства та соціальної інформатики» (1999), «Словник навчально-педагогічних понять і термінів» (2001), «Словник книгознавчих термінів» (2003), «Англо-український словник-довідник бібліотечно-інформаційної термінології» (2004), «Інформаційний простір України: словник-довідник законодавчих термінів і понять» (2008), «Документознавство: словник-довідник термінів і понять» (2012), «Словник-довідник термінології музейництва» (2012)³ тощо. Однак зважаючи на стрімке зростання кількості видань, у яких інформаційна тематика знаходить все ширше застосування, створення словника сучасної української термінології, що відображає основні поняття інформаційних ресурсів суспільства на основі законодавчої та стандартизованої термінології, є особливо актуальною проблемою сьогодення.

Результати дослідження. Зростання соціальної ролі інформаційних ресурсів, безперервне збільшення обсягу та ускладнення змісту наукової інформації на початку XXI ст. сприяло прискоренню процесу унормування термінології цієї сфери шляхом закріплення їхніх значень у законодавчих чи нормативних актах. Проте укладання термінологічних словників (термінографічна діяльність) залишається одним із важливих засобів нормалізації професійної мови, коли впорядковується, критично та детально аналізується, чіткіше окреслюється поняттєва система галузі.

Розроблення термінологічних словників є досить складним, трудомістким процесом, що передбачає використання науково-обґрунтованих принципів відбору та систематизації спеціальної лексики, зокрема:

відбір термінів до словника повинен здійснюватися з урахуванням частоти їхнього вживання у наукових працях;

лексичний склад словника має формуватися відповідно до цільового та читацького призначення;

терміни повинні розміщуватись у порядку, зручному для їх швидкого пошуку, орієнтувати неспеціалістів у поняттєвому апараті певної галузі знань;

спосіб опису лексичного значення слова повинно чітко відповідати типу словника;

поняттєво-термінологічний апарат словника має відображати інноваційні процеси розвитку науки.

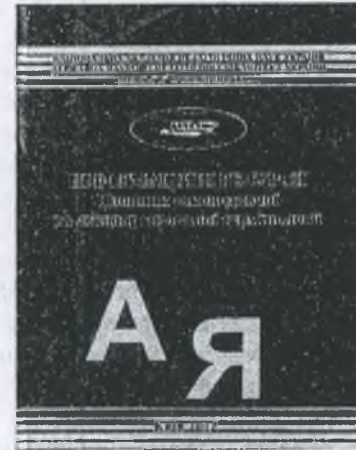
Окрім цього, терміни мають якнайповніше розкривати суть понять та повністю відповідати нормам і правилам сучасної української літературної мови.

Зауважимо, що словник – це один із засобів усунення мовних бар'єрів у практиці професійного спілкування, оскільки, фіксуючи значення слів,

сприяє нормалізації професійної мови як засобу спілкування. Звичайно, є словники різних видів, що виконують певні соціальні функції, передусім – інформативну та нормативну, оскільки забезпечують можливість системно вивчати та досліджувати накопичені знання певної наукової галузі⁵.

Призначення термінологічних словників – відобразити поняттєво-термінологічний апарат різних галузей науки й техніки і забезпечувати наукову, навчальну та виробничу діяльність. Термінологічний словник є найважливішим засобом опису тієї чи тієї терміносистеми⁴. Тож рекомендуємо поняття «термінологічний словник» використовувати у значенні одного з різновидів лінгвістичного словника, в якому зібрано та систематизовано терміни й визначення певної галузі знань.

Попри національне відродження у сфері науково-технічної термінології та вагомий доробок важливих праць, що вийшли в Україні за останнє десятиліття, проблеми розвитку сучасної вітчизняної термінології є надзвичайно актуальними. Зокрема, упорядкування поняттєво-термінологічного апарату сучасної сфери інформаційних ресурсів України на сьогодні залишається перспективним напрямком розвитку українського термінознавства, а тому неодноразово ставало об'єктом обговорення наукових заходів різного рівня: міжнародних конференціях, термінологічних семінарах тощо.

Висвітлюючи досвід лексикографічної роботи в Державній науково-педагогічній бібліотеці України імені В.О. Сухомлинського, слід зауважити, що термінологічний словник «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології» (2012) удостоєно дипломом I ступеня Національної академії педагогічних наук України за 2012 рік⁶.

Групою фахівців цієї бібліотеки – П. Роговою, С. Зозулею, Я. Чепуренко та І. Лобановською було розроблено концепцію словника, визначено його структуру. Важливе значення для формування лексичного складу зазначеного видання мало обговорення його проспекту в наукових установах НАПН України, на засіданнях науково-методичних нарад та науково-практичних семінарах ДНПБ України ім. В.О. Сухомлинського, інших наукових заходах,

присвячених питанням формування єдиного галузевого інформаційного ресурсу⁷.

Зауважимо, що *мета словника* полягає у виявленні, узагальненні та систематизації нормативно-правового трактування основних визначень та дефініцій поняттєво-термінологічного апарату інформаційної сфери України. Його основне *призначення* – упорядкувати існуючу термінологію в інформаційній сфері в контексті окремого напрямку: формування, зберігання, оброблення та використання інформаційних ресурсів суспільства.

Авторами-укладачами словника «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології» було досліджено документи, які склали його джерельну базу: законодавчі акти України, що регулюють відносини в інформаційній сфері; державні стандарти з бібліотечної справи та суміжних наукових галузей; система міждержавних стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи.

У результаті ґрунтовного наукового аналізу термінологічної лексики сфери інформаційних ресурсів України до словника було відібрано понад 1700 термінів і понять із примітками та посиланнями на джерело. Загалом термінологію цього видання репрезентовано за такими тематичними напрямками: бібліотекознавство, бібліографознавство (інформаційно-бібліотечна діяльність, бібліографічний запис, опис, бібліотечні технології, бібліотечна статистика, види бібліотек, бібліотечно-інформаційні фонди), видавнича справа (основні види видань, друковані ЗМІ), інформаційна політика держави (інформаційні агентства, авторське право і суміжні права, державна статистика, державна таємниця, науково-технічна інформація, національна програма інформатизації), інформація і документація (комплектування фонду, аудіовізуальні документи, захист інформації, індексування документів), електронний документообіг (електронні документи, електронні видання, електронний цифровий підпис, електронні бібліотеки), книгознавство, музеєзнавство (книговидання, елементи книги, книжкові пам'ятки, музейна справа), архівознавство, документознавство, діловодство (архівні документи, архівні установи, керування інформацією, керування документаційними процесами), телебачення і радіомовлення (аудіовізуальні (електронні) засоби масової інформації, телекомунікаційна мережа) тощо.

Терміносистема словника «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології» містить значну кількість нових термінів та понять, пов'язаних із прийняттям в Україні за останні роки низки законів, національних та міждержавних стандартів, що регламентують науково-інформаційну, бібліотечну та суміжних галузей знань діяльність, наприклад: «автоматизована інформаційно-пошукова система», «аналітико-синтетична обробка науково-технічної інформації», «електронний цифровий під-

пис», «гіпертекстова база даних», «інтерфейс користувача», «інформаційна діяльність», «інформаційний брокер», «інформаційні ресурси спільного користування», «ринок інформаційної продукції», «система науково-технічної інформації» тощо⁸.

Примітно, що після кожного терміна в круглих дужках подається назва нормативно-правового акта та вказується стаття чи пункт, у якому вміщено той чи той термін.

У випадках, коли до одного терміна сформовано декілька визначень у різних законах чи стандартах, у словнику подаються всі варіанти, виявлені авторами-упорядниками, наприклад:

Інформаційна продукція – матеріалізований результат інформаційної діяльності, призначений для задоволення потреб суб'єктів інформаційних відносин (Закон України «Про інформацію», ст. 23);

– документована інформація, яка підготовлена і призначена для задоволення потреб користувачів (Закон України «Про Національну програму інформатизації», ст. 1);

– документи, інформаційні масиви, бази даних та інформаційні послуги, що є результатом функціонування інформаційних систем (ГОСТ 7.0-99. СИ-БІД. Информационно-библиотечная деятельность, библиография. Термины и определения)⁹.

Терміни-синоніми подаються поряд із основним терміном через крапку з комою:

Інформаційно-пошукова мова (ІПМ) дескрипторного типу; дескрипторна ІПМ; координатна ІПМ – інформаційно-пошукова мова, у якій лексичні одиниці, дескриптори пов'язуються координатними зв'язками в процесі індексування документів і/або інформаційних запитів (ДСТУ 5034:2008. Науково-інформаційна діяльність. Терміни та визначення понять)¹⁰.

Подаючи поряд із терміном у дужках вказано сферу його застосування:

Кишеня (поліграфія) – додатковий елемент видання в палітурці у вигляді паперового мішечка, який монтується на внутрішній частині палітурки (ДСТУ 3018-95. Видання. Поліграфічне виконання. Терміни та визначення)¹¹.

Терміни, знакова сторона яких має загальноприйняті скорочення-аббревіатури подано поряд через крапку з комою. Окрім того, аббревіатури термінів з їх розшифруванням подано в окремому переліку. Особливо важливі статті мають більш розгорнутий характер. Дефініції подано з урахуванням тих нормативних документів, які тлумачать терміни інформаційної діяльності з наукових позицій.

Терміни, зафіксовані російською мовою, були перекладені авторами українською та, на жаль, не мають статусу офіційного перекладу, характер-

ного нормативним документам (стандартам) у випадку їх гармонізації. Проте на думку укладачів, вони є важливими, оскільки використовуються фахівцями при здійсненні міжнародної інформаційної та наукової діяльності. У виданні вони позначені знаком астериск (*)¹².

Словник містить абетковий покажчик термінів, що сприяє їх швидкому пошуку, полегшує роботу дослідників.

Подібна специфіка відбору й побудови структури аналізованого довідкового видання зумовлена постійними змінами в поняттєво-термінологічному апараті інформаційної сфери суспільства та намаганням укладачів якнайповніше подати затребувану інформацію.

Необхідність такого словника зумовлена сучасними потребами підготовки фахівців у сфері соціальної комунікаційно-інформаційної діяльності відповідно до трансформації вітчизняної системи освіти.

Говорячи про впровадження термінологічного словника «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології», як результату наукової роботи фахівців ДНПБ України ім. В.О. Сухомлинського, зазначимо, що видання розіслано у книгозбірні мережі освітянських бібліотек МОНмолодьспорту та НАПН України. Це означає, що понад 280 бібліотек вузів України (у т. ч. Автономної Республіки Крим) та понад 20 провідних освітніх книгозбірень різних регіонів України отримали по декілька примірників цього словника на безоплатній основі.

Проведене дослідження дозволяє зробити такі висновки:

– кожна наукова дисципліна вимагає створення чітко сформованої системи понять та відповідних термінів, тому важливо постійно переглядати терміносистему з погляду адекватності суті номінованих понять, з'ясувати активні моделі термінотворення, встановлювати наявні між термінами парадигматичні зв'язки, передусім на рівні синонімії, а також із урахуванням власне українських надбань і запозичень, досліджувати процеси термінологізації¹³. Тож авторам-упорядникам охарактеризованого словника вдалося зібрати, проаналізувати, систематизувати та якнайповніше відобразити українську термінологію інформаційних ресурсів суспільства із сучасних позицій;

– здійснення систематичної роботи з укладення словників українських термінів, уживаних у сфері інформаційних ресурсів сучасного суспільства на базі законодавчої та стандартизованої термінології, сприятиме подальшому розробленню теоретичних положень низки дисциплін документально-комунікаційного циклу;

підготовка та видання термінологічних словників актуалізує інтерес молодих науковців до проблем українського термінознавства та сприятиме розвитку українського словникарства в цілому.

На нашу думку, перспектива використання термінологічного словника «Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології» у подальших дослідженнях і його впровадження в практику роботи освітніх закладів України полягає, насамперед у тому, що:

– презентований словник можна визначити як етапний у підготовці майбутніх довідково-термінологічних видань;

– видання буде корисним для широкого кола читачів, зокрема науковців, докторантів, аспірантів та тих, хто досліджує проблематику соціальних комунікацій. Охарактеризований словник також стане у нагоді працівникам бібліотечно-інформаційної сфери, студентам вищих навчальних закладів і коледжів, котрі навчаються за інформаційно-бібліотечними та іншими гуманітарними напрямами підготовки.

¹² Симошенко Л. Термінологічні справи сьогодні / Л. Симошенко // Українська наукова термінологія : зб. матеріалів наук.-практ. конф. / НАНУ ; Наук. думка. – 2009. – № 2. – С. 3.

¹³ Солаїденко Г.І. Українська бібліотечна термінологія: становлення та основні етапи розвитку / Г.І. Солаїденко ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. – К., 2010. – С. 4.

¹ Архівістика : термінолог. слов. / [ГАНУ при КМ України, УНДІАСД ; авт.-упоряд. : К.С. Новохатський (кер. авт. кол.) та ін.]. – К., 1998. – 106 с. ; Короткий термінологічний словник із бібліографознавства та соціальної інформатики / Г.М. Швецова-Водка [та ін.] ; ред. Г.М. Швецова-Водка [та ін.]. – Кн. палата України. – К. : [б. в.], 1999. – 116 с. ; Словник навчально-педагогічних понять і термінів : метод. посіб. / уклад. Л.П. Вовк ; Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова. – К. : НПУ ім. М.П. Драгоманова, 2001. – 83 с. ; Словник книгознавчих термінів : понад 1400 термінів / уклад. В.Я. Буран [та ін.] ; наук. ред. Н.О. Петрова [та ін.] ; Кн. палата України. – К. : Кн. палата України, 2003. – 159 с. ; Стришенець Н.В. Англо-український словник-довідник бібліотечно-інформаційної термінології = English-ukrainian glossary of library and information science / Н.В. Стришенець ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В.І. Вернадського. – К. : Наук.-вид. центр НБУВ, 2004. – 328 с. ; Інформаційний простір України : слов.-довід. законодав. термінів / [авт.-уклад. Я.О. Чепуренко] ; Нац. пед. ун-т ім. М.П. Драгоманова, Ін-т укр. філол. – К. : Освіта України, 2008. – 524 с. ; Швецова-Водка Г.М. Документознавство: словник-довідник термінів і понять : навч. посіб. / Г.М. Швецова-Водка. – К. : Знання, 2011. – 320 с. ; Словник-довідник термінології музейництва / Р. Микульчак, П. Слободян, С. Діденко, Т. Рак ; Нац. ун-т «Львів. політехніка», Техн. ком. стандартизації наук.-техн. термінології М-ва екон. розвитку і торгівлі та М-ва освіти і науки, молоді та спорту України. – Львів : Вид-во Львівської політехніки, 2012. – 126 с. ; Зозуля С.М. Термінологічний словник з інформаційних ресурсів : розроблення та шляхи впровадження [Електронний ресурс] / С.М. Зозуля // Формування єдиного галузевого інформаційного ресурсу шляхом кооперативного аналітико-синтетичного опрацювання документів галузевої тематики : матеріали Всеукр. наук.-практ. семінару / НАПН України, Держ. наук.-пед. б-ка України ім. В.О. Сухомлинського ; [редкол. П.І. Рогова (гол.), та ін.]. – К., 2011. – С. 49. – Режим доступу: http://www.library.edu.ua/research_activity/personal_lib_products/. – Назва з екрана.

² Туровська Л. Практичне термінознавство на початку ХХІ ст.: класифікація, особливості побудови галузевих словників / Л. Туровська // Термінологія документознавства та суміжних галузей знань : зб. наук. пр. / Київ. нац. ун-т культури і мистецтв, Ін-т держ. упр. ; за заг. ред. В.В. Бездрабко. – К. : Четверта хвиля, 2010. – Вип. 4. – С. 78.

³ Інформаційні ресурси. Словник законодавчої та стандартизованої термінології / НАПН України ; Держ. наук.-пед. б-ка України ім. В.О. Сухомлинського ; [уклад.: П.І. Рогова, Я.О. Чепуренко, С.М. Зозуля, І.Г. Лобановська]. – К. : Нілан-ЛТД, 2012. – 283 с. ; Постанова Президії НАПН України «Про підсумки конкурсу НАПН України на кращі наукові роботи, створені в 2012 році» № 1-7/5-103 від 14 березня 2013 р.

⁴ Зозуля С.М. До проблеми укладання галузевих словників (концепція термінологічного словника «Інформаційні ресурси», розробленого на базі ДНПБ України ім. В.О. Сухомлинського) / С.М. Зозуля // Історія освіти, науки і техніки в Україні : матеріали VII Всеукр. конф. молодих учених та спеціалістів, 16 берез. 2012 р., м. Київ / НААН, ДНСГБ, ННЦ «Ін-т землеробства НААН», Панфільська дослідна станція ; [редкол.: В.А. Вергунов та ін.]. – К., 2012. – Ч. I. – С. 257.

⁵ Інформаційні ресурси ...

⁹ Там само – С. 93.

¹⁰ Там само – С. 99.

¹¹ Там само – С. 106.

¹² Там само – С. 4–7.

¹³ Зозуля С. Термінологічна лексикографія в архівознавстві / С. Зозуля // Студії з архівної справи та документознавства / Держкомархів України. УНДІАСД; [редкол.: І.Б. Момчиш (голов. ред.) та ін.]. – К., 2009. – Т. 17. – С. 90.

In the article the general approaches to compilation of terminological dictionaries are analyzed. The conception and the stages of preparation of the terminological dictionary «Informative resources. Dictionary of legislative and standardized terminology», compiled by leading specialists of the V. O. Suchomlynskyi State and Scientific Pedagogical Library of Ukraine, are reflected. The prospects of its usage in further research and introduction into practice of educational establishments are defined of Ukraine. The value of term is specified terminological dictionary.

Дмитро Карпюк

МЕРЕЖЕВИЙ ДОКУМЕНТ ЯК ОБ'ЄКТ ТЕРМІНОЛОГІЧНИХ ПОШУКІВ

Розглянуто підходи до визначення понять, що ідентифікують цифрові документи мережі Інтернет. Визначено шляхи оптимізації існуючих дефініцій відповідних понять.

Еволюція документознавчих підходів до окреслення особливостей різноманітних видів електронної інформації пов'язана з розвитком засобів обчислювальної техніки та інформаційних технологій, які забезпечують надійність зберігання, оперативність обробки й ефективність використання значних масивів інформації. За умов активного використання інформаційних технологій та формування електронно-комунікаційного середовища інформаційні матеріали набувають підвищеного попиту користувачів, викликаючи потребу оптимізації чинних систем інформаційного обслуговування з використанням електронних інформаційних ресурсів (ЕІР).

Адаптація процесу інформаційного обслуговування до стандартів активного використання соціокомунікативного середовища мережі Інтернет, зумовлює необхідність вивчення цифрових документів. У зв'язку з цим з'являється низка понять, що відображають особливості функціонування документів в електронно-комунікаційному середовищі. Неузгодженість відповідних дефініцій може мати негативний вплив на подальше формування і використання масивів ЕІР.

Сучасне документознавство досягло значних успіхів у вивченні традиційних документів. Крім того, сьогодні відбувається остаточне формування концептуальних підходів до визначення поняття «електронний документ» (ЕД), фактично розроблені підходи до класифікації цифрових документів. Ці фактори обумовлюють різноманітність поглядів на зміст поняття «мережеві документи».

Відповідні дефініції представлені в працях Т. Майстрович¹, О. Єлісіної², В. Болдовського³, О. Рискова⁴, С. Семілетова⁵, А. Рожньової, І. Корчакової⁶ та інших дослідників. Метою даної статті є висвітлення підходів до визначення поняття «мережеві документи».

Враховуючи відсутність єдиного підходу до дефініції «мережеві документи», необхідно окреслити коло понять, що використовуються для означення окремих видів ЕД та містяться в нормативних документах і фахових виданнях. Видоутворювальними ознаками для зазначених понять є особливості середовища функціонування (телекомунікаційне середовище), способу та